

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ISSN 1603-1644

Carpe Diem

Nørresundby Gymnasium og HF-kursus
2005

Carpe Diem

Digte, noveller og billedværker
2005

Redaktion:
Tove Nilsson, ansv.
Lars Brix Frandsen
Marianne Engelund Thomsen
Maria Kjær Pedersen
Lisa Staugaard

Budolfi Tryk Aps, 2005
Oplag: 1200

Akvarellen herover er malet af Trine Meldgaard Jensen

Forord

Ser man nærmere på de romanudgivelser, der udgives for tiden, falder der et forhold i øjnene: Værkerne bliver tungere og tungere! Denne tyngde ser især ud til at have med kvantitet at gøre - for romanerne bliver længere og længere. Det er tydeligt, at tekstbehandlingsens utrolige effektivitet og anvendelighed har sat sit præg på de mange bogudgivelser!

Vanskeligheden ved at formulere sig kort og præcist kender de fleste til. Derfor er det nemmeste helt at holde sin mund - og lade de andre dumme sig. Heldigvis gælder denne strategi, der i sin yderste konsekvens fører til selvcensur, ikke for elever på Nørresundby Gymnasium og HF-kursus, der igen i år vover pelsen. Carpe Diem er således et forum for formuleringsafhængige, der i ord og billeder sætter fantasien på dagsordenen.

Hvor kort kan det siges?

I år har en del elever forsøgt sig i forlængelse af haikutraditionen. Haiku er en japansk digtform, hvis historie går helt tilbage til 1600-tallet. Skåret ind til benet består et haikudigt af 17 stavelser fordelt over tre vers. I den strammeste form fordeles stavelserne med 5 i den første verslinje - 7 i den næste og 5 i den sidste. Som oftest refererer et haiku til naturen - til en speciel begivenhed, der præsenteres, som om den foregik nu og ikke i fortiden.

Carpe Diem har tradition for at lægge sider til lyrik og kortprosa. Den koncentrerede form, der kendetegner netop disse genrer, passer fint til billedkunstneriske værker, hvor abstraktionsniveau går forud for genkendelighed. Derfor er der i udvælgelsen af de forskellige elevarbejder lagt vægt på værker, der formulerer sig kort på et veludviklet abstraktionsniveau - i ord og billeder.

Frosten i græsset
kun vinterens rådyr er
i bevægelse

...

En vingeløs fugl
mellem frostklædte træer
vinden i grene

...

Ser frost i sandet
ved det jeg tror er din hånd
er de hårde sten

Lisa Staugaard

Herover: Udsnit af kollektivt værk fra grafikværkstedet 05

Dagene svinder
rejser afsted i drømme
med barndommens leg

...

bølgerne slog ind
den seksogtyvende kom
smerte, sult og død

...

fra det rene snit
en masse had og vrede
dråberne løber

gentager sig selv
kommer igen og igen
en streg i luften

...

en hånende løgn
et smilende ansigt ler
dolke i maven

...

øjnene raser
hadet kommer, onskabsfuldt
farven blinker grøn

...

kærtegn af vinden
stærke arme strækker sig
rører ej himlen

...

en skyfri himmel
blade leger hvileløst
falder ikke ned

...

en lyd hører op
alt står stille for en stund
nyt liv myldrer frem

Marianne Engelund Thomsen

Skriv et HAIKU nu
Tankerne vrirler tomhed
Ned på papiret

Griber fast om det
Han vender sig væk fra os
sletter hvad der kom

...

Læs, se, lyt, hør, tænk
Livet er fuldt af tanker
Skriv, grin, smil, smag, drøm

...

Dagene er små
Man vil gerne nå alt
Tiden flyver væk

...

Frit slag i luften
Bolden hopper snart der ud
Kigger tilbage

Maria Kjær Pedersen

i hvide kjoler
fejer henover marken
lette som støvkorn

...

duften af havvand
får det bløde blege sand
mellem tæerne

...

øjne så dybe
li'som det dybeste hav
brusende perler

...

udenfor igen
fællesskabet hvad er det
tårer mod gulvet

...

bølgerne brager
en tryk favn at synke i
bølgerne flader ud

...

jeg er faret vild
prøver at finde vejen
men spærres af sten

Maja L. Sørensen

Træthed

Du har delt min bevidsthed
en stump har du lagt i en brønd
hvor den smelter

glider med strømmen mod natten

jeg har løbet i mørke
men bundet
og en kant af mit hjerte
har du brændt i solen
til aske

min stemme er visnet

Lisa Staugaard

Akvarellen herover er udført af Maria Kjær Pedersen

Silkevinger

Han vågnede og følte sig klam. Han var faldet i søvn på gulvet efter hele natten at have forsøgt at fange regnvandet i spande under de våde plamager i loftet. Som han lå og kiggede op på dem, fik han dem til at ligne sommerfugle fra silkefarmen. Grå. Fugtige af angst som Cho's øjne.

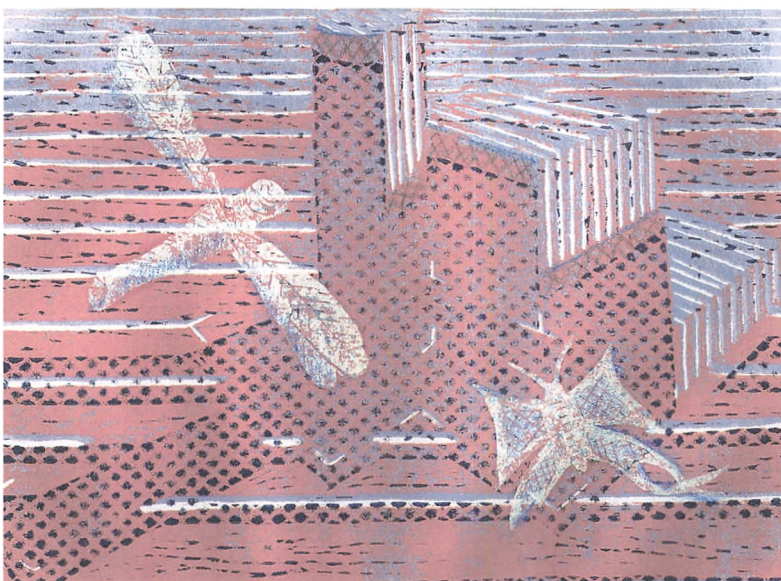
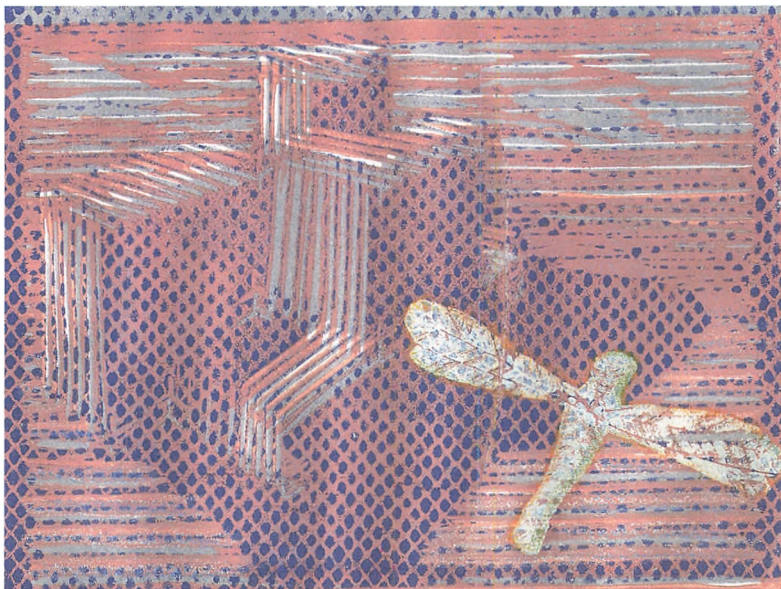
Hun var ikke længere, som den sommer i parken. Vandet der dampede fra jorden, nattergalens sang og hendes bløde smil, da han inviterede hende ud. Han ville være taget ind et dyrt sted, men hun så bare på ham, smilede og forstod. Følelsen af hendes hånd i sin, en rød drage på væggen bag hendes sorte hår og papirlampen i loftet.

Han rejste sig. Vandet i bruseren var igen kun koldt og stikkontakten slog gnister, da han tændte den. Før han tog af sted, gik han ind til hende. Læberne kneb sammen i søvne, da han nærmede sig. Hun var så sårbar med den store mave under tæppet.

Silkesommerfuglen kommer oprindeligt fra Kina, men er nu spredt over hele verden på silkefarme. Den findes ikke længere frit i naturen.

Han blev på farmen, til chefen kom hen til ham og bad ham gå. Normalt tog han hjem, så hurtigt han kunne. Arbejdet var gentagelsen ud i det uendelige og det gjorde ham træt og sanseløs.

Han indsamlede silkekokon fra larvernes tætvævede pupper, fodrede dem med morbærblade. Ind imellem stoppede han for at betragte de voksne. Deres vinger blandede sig med hinanden: grå, brun, flødefarvet. De tog ingen føde til sig, og havde derfor heller ingen funktionelle munddele. Det undrede ham, hvordan så sarte væsner kunne overleve. Måske kunne hun også gøre det, selvom det bekymrede ham, hun spiste så lidt. Måske var hun stærkere, end han først havde troet?

Grafikken er øverst af Sine Christiansen og nederst Helle Hawkrogh

Turen hjem gik for hurtigt. Bussen skrumlede på vejen i solnedgangen, mennesker vandrede planløse rundt under de store lysskilte. Hans spejlbillede i glasset blandede sig med synet udenfor. For alvorligt. Han forsøgte at smile over det han så, over alt det liv der omgav ham, men hendes frygt for den nedgående sol knugede ham stadig. Det var en aften, det var sket. Hun var gået alene hjem fra sine forældre og var taget en genvej, da regnen satte ind. Hvorfor havde han ikke hentet hende!?

Han listede op i lejligheden. Der var stille. Inde i værelset betragtede han hende. De let skilte læber blev lukket til en sammenbidt streg, idet han nærmede sig. Hun sov. Hånden lå på tæppet over hendes mave. Han ville kysse hende. Satte sig på knæ foran det lille ansigt og strøg håret til side. Udenfor lød der råb. Stemmerne blev sløret gennem væggen og hun vågnede ikke. Han stirrede på hende. Så slap han hendes hår og gik ud af rummet. Hans hjerte føltes tungt af sten. Fugtigt som plamagerne i loftet. Han græd ikke.

*Larverne af de kommercielle silkesommerfugle
lever af morbærblade. Dengang de endnu fandtes
i naturen, var deres foretrukne føde figentræer
og andre beslægtede planter.*

Hun fødte ugen efter. For hver gang hun skreg, voksede hans lyst til at hævne sig på den ukendte mand, der påførte hans hustru så megen smerte. Frygten for at miste hende helt plagede livet ud af ham. Det endte med han faldt i søvn i sin stol. Da han vågnede og trådte ind i rummet, sov hun. Barnet lå tæt ind til hendes krop, beskyttet af hendes hånd. Det var dét, der adskilte dem, dét der fik hende til at knibe læberne sammen i søvne, når han nærmede sig. Han knælede ved barnet og skulle lige til at lukke hænderne om dets hals, da det slog øjnene op. Med et uforstående blik løftede det sin lille arm op til hans ansigt og rørte ham forsigtigt. Det havde hendes øjne.

Han så op. Først nu opdagede han, hvor roligt hun lå i søvnen. Let skilte læber.

Da han første gang fik muligheden, åbnede han ind til et af burene og fangede en af de voksne sommerfugle. Han gemte den i et lille bur under jakken og skulle lige til at gå, da han tøvede ved synet af endnu en. Den havde lige havde forladt sin puppe og havde endnu ufærdige vinger, men dens farve var som på den, han lige havde taget. Dens mor?

Han tog den og gemte den i buret ved den anden. Derefter skyndte han sig væk uden chefen opdagede det.

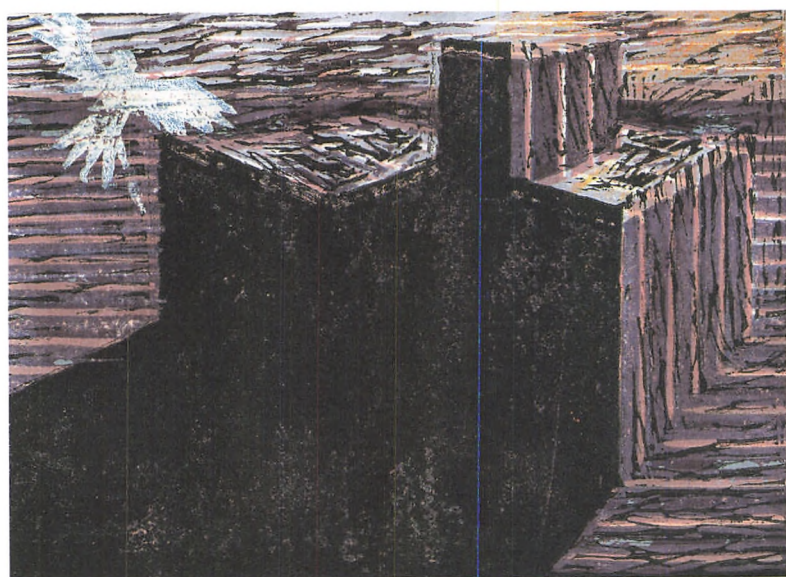
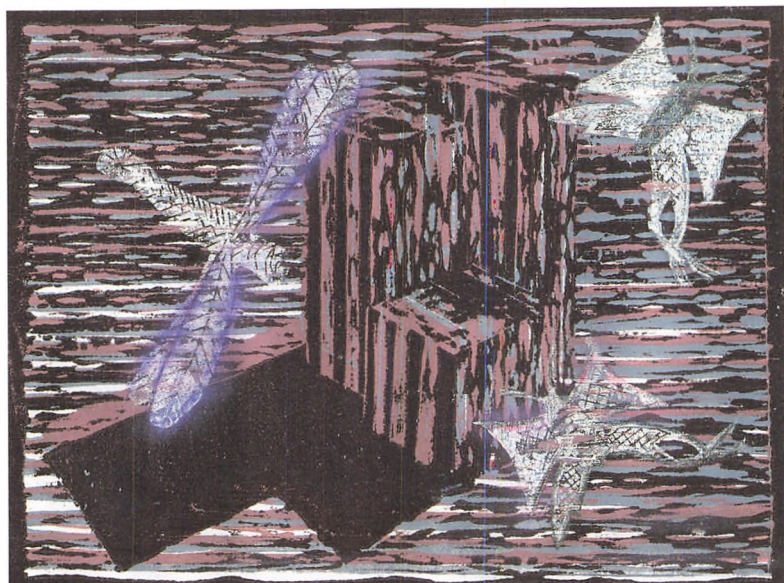
Han tog bussen, stod op næsten hele vejen til endestationen, hvor han skiftede. Da han endelig stod af, måtte han gå et langt stykke, og solen var allerede ved at gå ned, da han nåede frem. Han satte sig i udkanten af den frodige skov, tog buret op fra lommen i sin jakke og åbnede det mod himlen. Mens han sad der i græsset, smilende, blafrede hvide silkeskygger hurtigt ud i det fri.

Lisa Staugaard

Lærke Mikkelsen 2005

Tegningen af Lærke Sofie Mikkelsen

Grafikken er øverst af Pernille Pedersen, nederst Jens Bang-Andersen

Lui

Il a une odeur douce
Comme les entraîneuses à Moulin Rouge
Il est charmant
Je le veux maintenant

Je crois, qu'il me regarde
Oh non! Mes cheveux sont un désastre
Il me demande si je me marier avec lui
Et je réponds "Oui!"

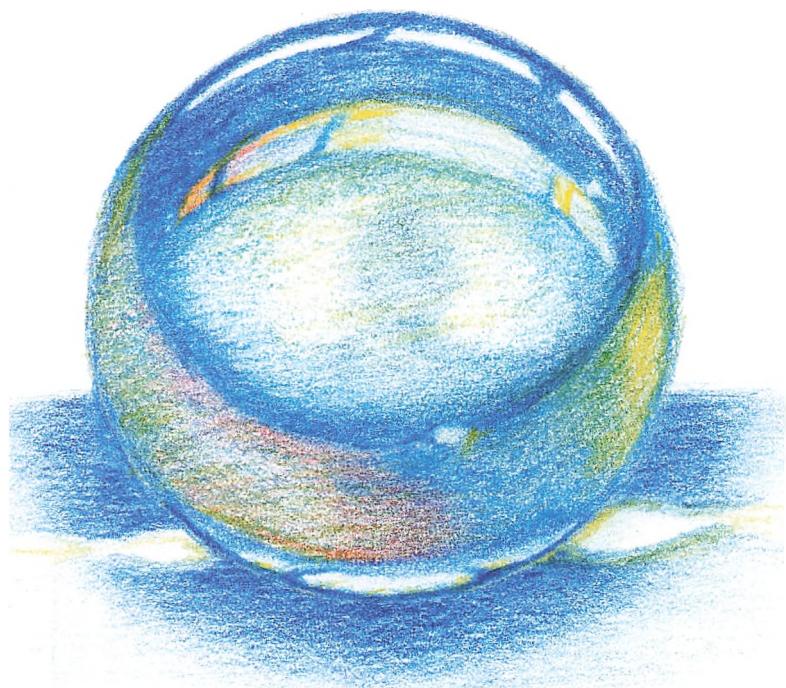
Il est bête et ennuyeux
Et il ronfle quand il est morveux
Nous allons avoir enfant non! huit
Et bientôt il me quitte

Nanna J. Andersen

En Asteroide

Mod solen det ultimative mål
Flyver asteroiden af sted.
Flyver i tomheden og mørket.
Jeg klamrer mig til den.
Hvorfor? Det har jeg glemt!
Den kolde flade fryser mine fingre.
Farten har trykket mine øjne ind
Kunne alligevel kun se den lysende kugle i mørket.
Mine negle på de blå fingre er faldet af.
Kan ikke huske hvorfor!
Kan huske hvordan:
Kunne lige nå at få fat på den.
Jeg stod øverst på bunken.
Bunken af døde kroppe og udstrakte arme.
Jeg holdt dem nede
mens jeg selv strakte armene ud.
Greb fat i den flyvende sten
I håbet om at nå målet!
Nu er jeg på vej.
Den golde, kolde og hårde sten er der snart.
Asteroiden bliver varm.
Den er alt for varm.
Den varme flade smelter mine fingre
Kun knogler holder mig fast.
Det skarpe lys har gjort mig blind
Men jeg klamrer mig stædigt fast.
Nu er jeg på vej.
Jeg kommer først!
Mod solen det ultimative mål.

Anders Theis Vogt Norup©

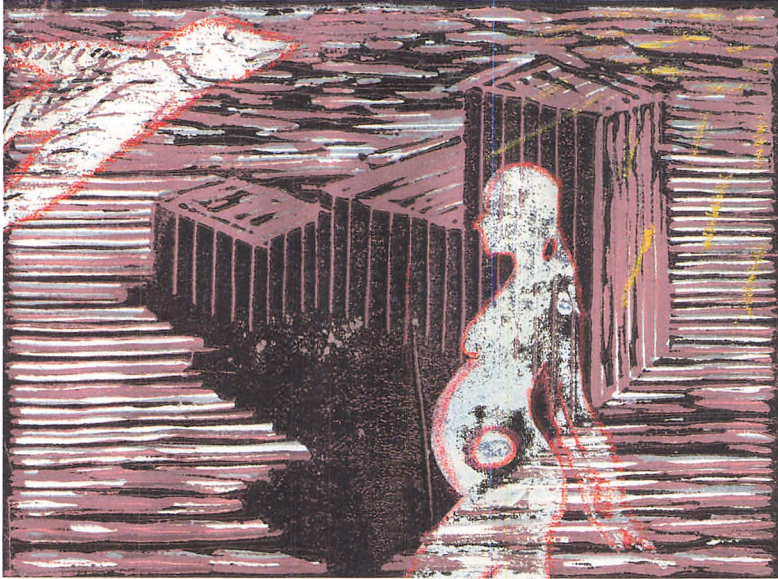
Elektronisk fotomontage: Cicilie Cronwald Christensen

Kimære

Ser på alle de underlige mennesker.
De er så forskellige og unikke!
Se, der går ham nørden
hvad sker der for ham?
Ham dør prøver at spille smart,
nok på nørdens bekostning.
Der er en der virker til ikke at fatte hvor han er!
Ha! Dør er ham den sjove!
Men lige bagved går ham den platte...
Der er en der har styr på alt!
Der går pigen med styr på stilen!
Tsk tsk... Der går ham den klamme,
han står og pisser midt på gaden!
Han står i sit lasede tøj og smiler!
Pyh! Endelig! Nu kommer ham den flinke.
Han fik ham den klamme væk,
men han kommer nok igen!
Nu kommer ham den vilde!
Han slog den flinke ned!
Der går to der smiler.
Bagved dem er der en der græder.
Ser jeg ordentligt efter får jeg øje på endnu flere personer.
Nogen kender jeg bedre end andre.
Der er mange og de er alle så forskellige og unikke.
Ser mig selv i spejlet...

Anders Theis Vogt Norup©

Ikke din skyld

Føler mig kold i din favn
dine hænder dræber mig
sætter isspor i mit ansigt
på mit bryst
mit ben
binder mig til frygten
for at være
utilstrækkelig

Du kysser mit ansigt
men jeg føler intet
i natten, mens du sover
vandrer jeg som en skygge
gennem rummet
ud på gangen
hvor mit hjerte går i stå

I din nærhed kan jeg ikke sove
mine øjne sluger væggen
famler efter tryghed
finder intet
hvidt tapet
indrammer min fortid

Det er ikke din skyld
men hele kroppen ryster
det er ikke din skyld
at mine øjne græder
det er ikke din skyld
at alting føles tomt i nat
at alt er kolde skygger
at minderne har slugt mig

Tegnet spor på min kind
der ikke kan gå væk

Anonym

Tegning: Tina Jørgensen

The Greatest Love

Been missing you all my life
Waiting for hours
Longing for days
Wish you were here
To fill the empty spaces
That have shaped into wholes

Want to be like everyone else
Don't want to be left outside
- At least not anymore -

Dreaming of you night and day
But no matter how long I wait
Or how many hours I search
I can't seem to find you

Please just give me a sign!
A sign of any kind

Berit Hansen

Just friends

Is it too late
To restore the feelings
Towards those I now hate
We used to laugh and make a joke
But now I feel as if I'm the one you wanna choke
I maybe loved you too much or maybe I became too weird
Either way I destroyed our friendship
And now it is as I feared
I really want it back
Is all hope black?

Anders Theis Vogt Norup©

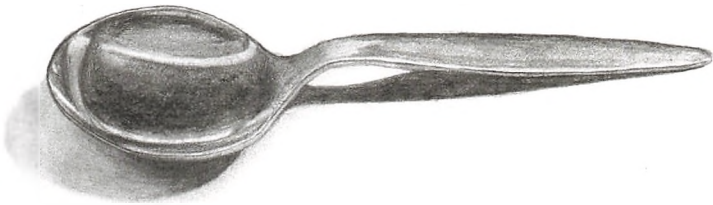

Tegning udført af Kathrine Frost Rasmussen

My Flower

When I'm sad and when I'm blue
I look at a flower and think of you
A flower looks different from every angle
Some are pretty and makes my heart tangle
Others look old and rotten, soon to be forgotten
But still I can't stop looking cause one might see
That it might still get a visit from one lucky bee
Some haven't opened and are yet to be seen
They will unwrap and reveal their beauty
And when they do, it will be quite a scene
I hope I will be there when they do
Cause their beauty will remind me of you

Anders Theis Vogt Norup©o

Tegning udført af: Trine Meldgaard Jensen

soISORT

Hør lysets skønhed

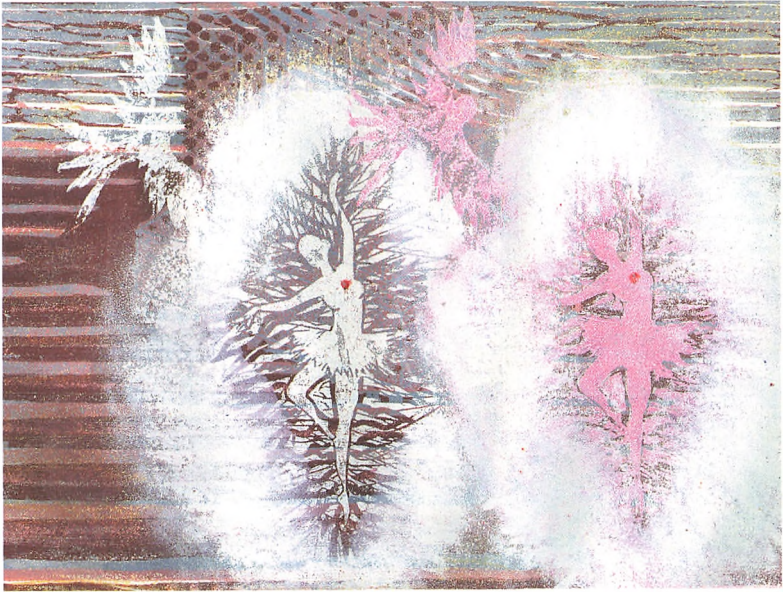
Smag nattens spor
af vinter
i dine drømme

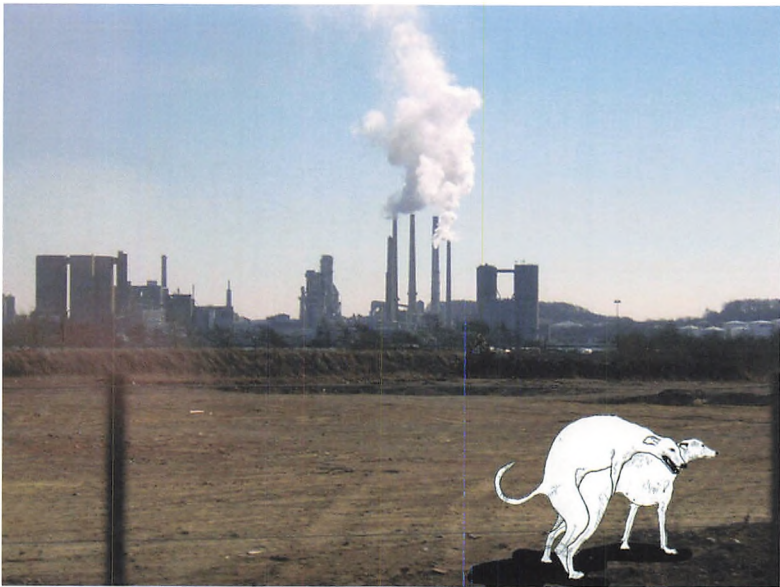
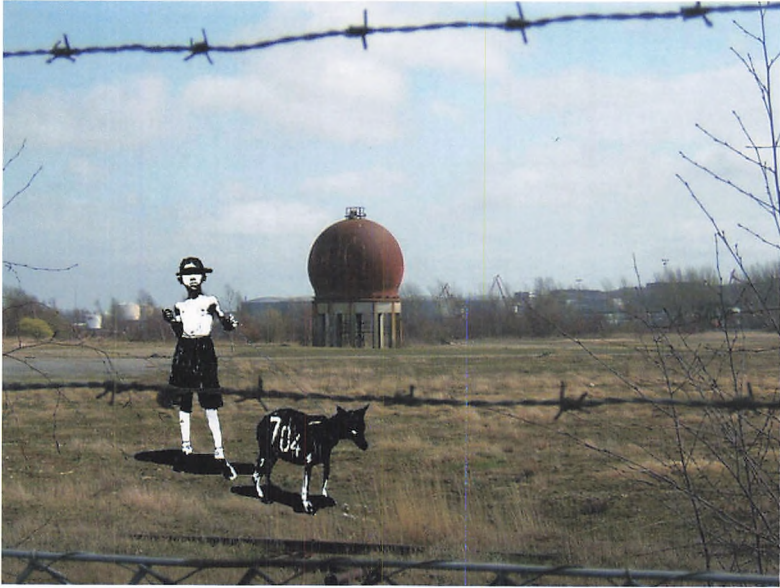
Kald solsortens sang
ind i sandet

Og smelt med din pande
mod drømmen

Om en lyd som
er tavs

Lisa Staugaard

Elektronisk fotomontage: Cecilie Cronwald Christensen

Flaskeskår

Stemmen var knuste flasker
fra et barn der skreg

Og drømmen fik kanter

Som en lyserød skygge
af drømme
forsøgte hun
at finde det som
- ikke fandtes

Lisa Staugaard

DESEO

Todo era perfecto
pero ahora mis huesos sangran
quiero abrir mis ojos
- pero no puedo

estaba en una montaña
tus pálidos brazos
me dejaron

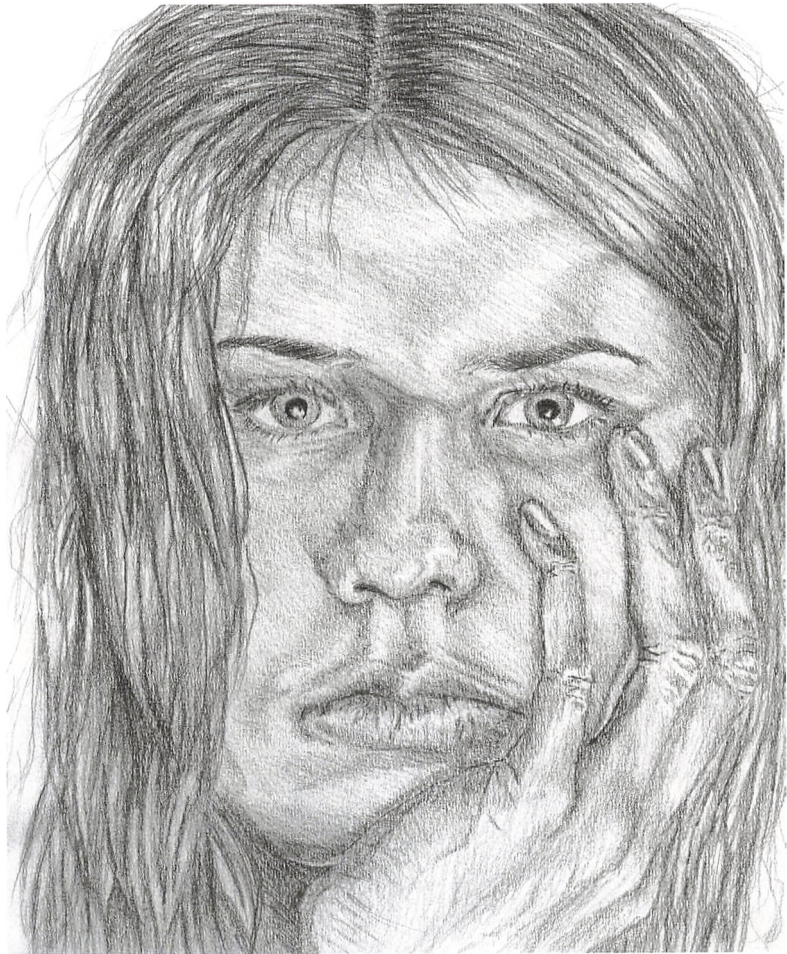
estoy sedienta en la tierra
buscando tus besos
que me quemaban

Lisa Staugaard

Talk too much...

Do a lot of talking
But seldom with my heart
It hurts when people tell me
I often play too smart
But sometimes I'm happy
And sometimes I'm blue
You know
I'm only passing through

Anders Theis Vogt Norup©

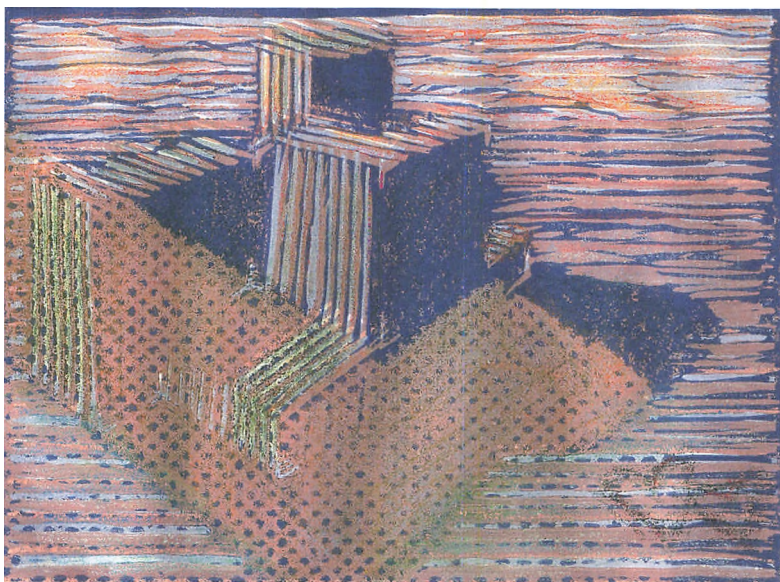

Tegning af Lærke Sofie Mikkelsen

Afstand

Hvis himlen havde stemme
og natten kunne gå
løb du savnet ind i sandet
gentog jeres afsked
i det knus
natten gemmer
bag dine drømme

Lisa Staugaard

Sine Christiansen

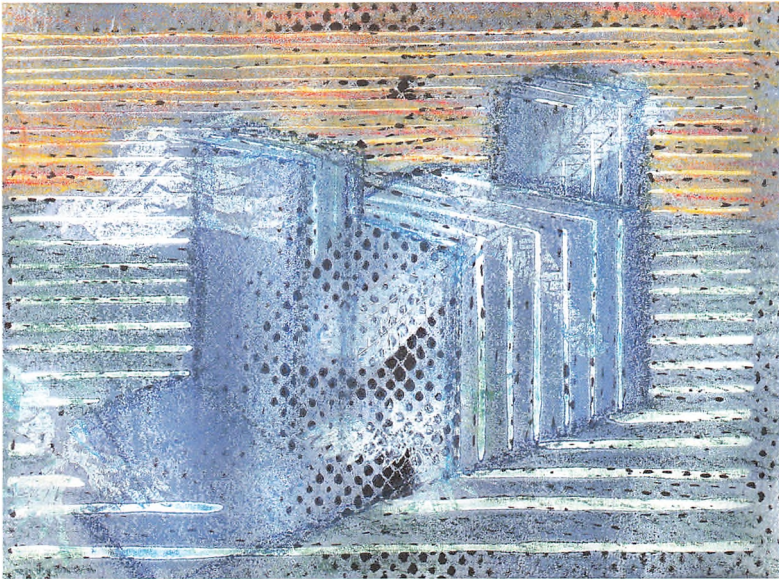
Påklædt

I den nøgne nat
- var jeg påklædt

Skreg så højt at
- jeg glemte min stemme

Græsset græd
- i mit nærvær

Lisa Staugaard

Pia Staal Hjeds

Frihed i 3. lektion

Fanget bag mursten og plexiglas
Sidder jeg i et opvarmet lokale
Og bliver belært om valutapolitik
Og strukturpolitik og økonomiske modeller

Med en udlængsel så stor som aldrig før
Gennem et fjernsynskasseformet vindue
Ser jeg omverdenen som jeg er afkappet fra
Omverdenen som for at torturere mig er
fyldt op

Med Danmarks raske svende i leg
Fulde af liv og kampgejst løber de rundt
På plænen akkompagneret af latter og
brølende tilråb

Deres lange lokker svæver i vinden
Sveden pibler ned ad panden
Alt på dem emmer af liv og frihed
Men jeg er dømt til at være tilskuer
Siddende i den samme stilling

I halvanden time mindst
Rolig og lyttende på facaden
Kaos indeni

Fyldt op med larmende udlængsel
Længsel mod friheden udenfor i kulden

Laura Vibe Hobolt Larsen

Torso: Kasper Frederiksen

Torso: Kasper Frederiksen

Trappen i Søstrene Grene

Der findes en trappe i Søstrene Grene
Som leder op til et højere plan
Til en helt ny verden med ukendte skatte
Men det er så sjældent jeg bruger den
Mest af dovenskab velsagtens
Det tager pusten fra mig bare at
Betragte de høje trin og blot skimte en reol
Med servietter og dermed er man lokket til
Som et insekt til lyset
Men tiden er knap og den reelle verden
Er bygget op af busplaner og tidspunkter
Som man ikke må overskride
Så normalt stresser jeg igennem butikken
Og når lige desperat at gribe et par enkronersposer
Og tre karameller inden døren smækker i
Men nu er jeg foran trappen med et usædvanligt
Overskud af tid og energi
Mit humør og mine forventninger stiger
For hvert trin jeg tager op mod
Nye spektakulære varer og synsindtryk
Englene synger i mine ører i takt med at
Jeg når det højere plan som den eneste på 1. sal
På trinnet til paradiset
Men ak! Utopien krakelerer
Ene kedelige ubetydelige varer
Håner mig og mine forbruger idealer
Nedbøjet flygter jeg ned af trappen
Ned til det nedre underste plan
Som jeg kender så godt og nu
Har lært at elske

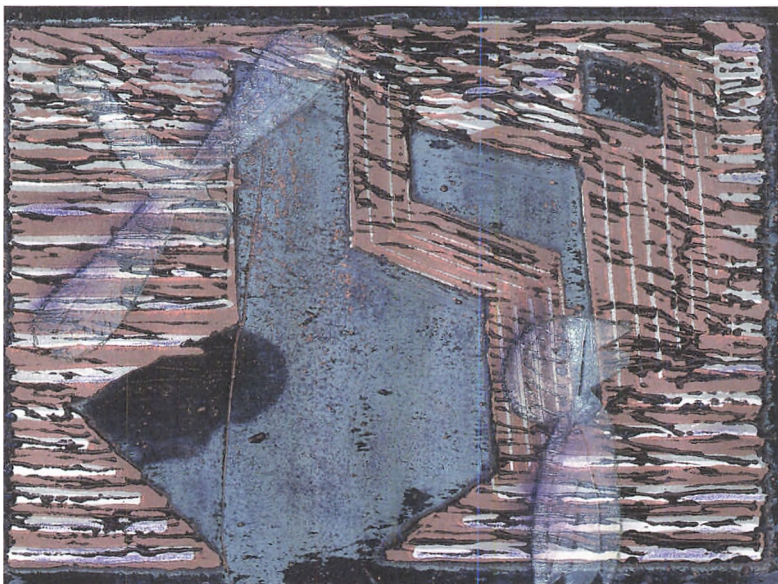
Madonna

Madonna, die schöne Frau
sie geht mit kleinen Hüftschwungen
Kennzeichnend für sie
mit ihrer spätgotischen Figur-
verflucht sie alle Männer

Am Abend, in Kutna Hora
Hier geht es los im Frauenhausmuseum-
wenn Madonna mit ihrer Geschmeidigkeit tanzt
und alle Männer glotzen-
wenn ihre Madonna scharf eine kleine Drehung macht

Heiliger Georg er ist verloren in Madonna
ihre einzelne, schöne und spätgotische Figur
sie ist die schönste Kunst
sie macht, daß er im Paradies ist

Matias Christensen

Grafik: Lise Møller Andersen

Giv mig lov

Mine læber har taget fejl
af din mund
af din stemme
der hvisker mit øre
til glasskår

Igen

Lad mig glemme
sluge din falskhed
indtage mindet
og knuse det
med mine læber
lad mine læber fejle

Igen

Og se på mig
med forskudte minder
i afrevne sekunder
fra din fortid
giv mig lov til
at fejle

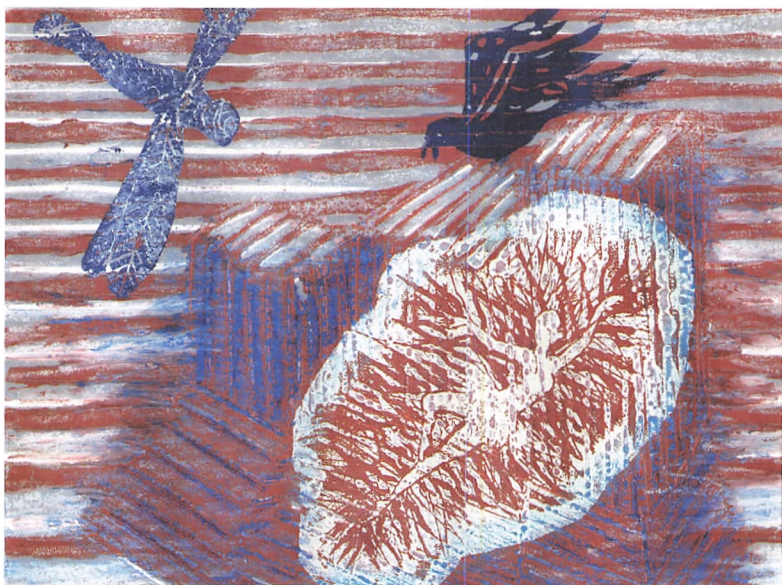
Igen

Lisa Staugaard

Memories

Don't know who I am anymore
Praying to God for an answer
Hopelessness and insecure
Looking inside my heart
Emptiness everywhere
The past has come back
- To hunt -
Me and my memories

Berit Hansen

Grafik: Lærke Sofie Mikkelsen

Summer days

Summer days and singing birds
Feeling the heat on my shoulders
Children running around
Playing beneath the sun

Looking up and the sky is blue
How did I get so lucky?

School is over and the time has come
To love, to laugh and to smile

Catching the wind, falling to the ground
Options left right open
So many things, emotions to explore
Free as a human being

Berit Hansen

Sinn Sinn Sinn Sinn Sinn
Sinn Sinn Sinn Sinn Sinn

Engel

SinnKunst
Gesamtkomposition

Jahre Jahre Jahre
Wind Wind

LINEN

lagen Stoffe

EFFEKT!

Stoffe lagen

emotionale!

lagen Stoffe

Eindruck!

Stoffe lagen

Hüftschwung!

lagen Stoffe

wahrnehmungspsychologisch!

LINEN

Drehung Achse

Figuren Figuren Figuren Figuren Figuren

Skulptur Skulptur Skulptur Skulptur Skulptur Skulptur

ENDE ENDE ENDE ENDE ENDE ENDE ENDE ENDE ENDE ENDE

M. D. Andersen 1.g

Skulpturen „Magtens stol“ er af Martin Toft Andersen og Lars Bach

Indholdsfortegnelse

Billedværker	side
Trine Meldgaard Jensen	4, 31
Kollektive værker fra Grafikværksted 05	7,8,10,13
Maria Kjær Pedersen	14
Sine Christiansen	16,38
Helle Havkrogh	16
Lærke Sofie Mikkelsen	19,37,46
Pernille Pedersen	20
Jens Bang-Andersen	20
Kathrine Frost Rasmussen	23,30
Cicilie Cronwald Christensen	24,34
Mie Møller	26
Tina Jørgensen	28
Anne Krogh Grøndal	33
Pia Staal Hjeds	39
Kasper Frederiksen	41,42
Lise Møller Andersen	44
Martin Toft Andersen og Lars Bach	49
Pernille Pedersen	forsiden

Digte og noveller **side**

Lisa Staugaard	
Haiku	6
Træthed	14
Silkevinger	15
solSORT	32
Flaskeskår	35
DESEO	35
Afstand	38
Påklædt	39
Giv mig lov	45
Marianne Engelund Thomsen	
Haiku	8,9

Maria Kjær Pedersen	
Haiku	10,11
Maja L. Sørensen	
Haiku	12,13
Nanna J. Andersen	
Lui	21
Anders Theis Vogt Andersen	
En Asteroide	22
Kimære	25
Just Friends	30
My Flower	31
Talk Too Much	36
Anonym (navnet er redaktionen bekendt)	
Ikke din skyld	26
Berit Hansen	
The Greatest Love	29
Memories	46
Summer Days	47
Laura Vibe Hobolt Larsen	
Frihed i 3. lektion	40
Trappen i Søstrene Grene	43
Mathias Christensen	
Madonna	44
M.D. Andersen	
Drogen-Engel	48

Carpe Diem

er et udvalg af digte, noveller og billedværker udført inden for det sidste år af gymnasie- og hf-elever ved Nørresundby Gymnasium og HF, Studievej 14, 9400 Nørresundby

